

Lidt om mine oplevelser med mit første kuld hvalpe.

Endelig, efter at have haft hunde i mere end tyve år, så lykkedes det, at vi nu skal prøve at få hvalpe.

Indtil nu synes jeg ikke jeg har haft nogle hunde der var egnede til at få hvalpe, men endelig lykkedes det, Ally er bare super god...☺ :)

Jeg havde regnet ud at hun nok ville komme i løbetid ca. slutningen af oktober eller starten af november. Knap 2½ år gammel, og præcis uden for agilitykonkurrence sæsonen, kunne ikke passe bedre. :)

Så vi ventede og ventede....

og torsdag den 25. okt. så jeg så de første tegn på løbetid. Ringede straks til Rikke, (Cosmo's ejer).

Onsdag ugen efter var jeg hos dyrlægen, (vacc.) og dyrlægen lavede et skedeskrab, for at checke hvor langt hun var henne i perioden, ikke langt nok.

Synes ikke jeg kunne se nogen reaktion hos hende der hjemme heller.

Heller ikke om fredagen, men var hos dyrlægen igen, og jo nu var der stor forandring i forhold til om onsdagen, og dyrlægens hanhund var meget interesseret, og Ally også i ham. Så vi valgte at køre til Gentofte straks med det samme.....

Ally og Cosmo mødtes i haven, og var straks interesseret i hinanden, de hoppede rundt og legede og Ally lagde halen til side, men men.... parrede sig gjorde de ikke. Nå vi havde nu heller ikke regnet med det sådan lige skete, og havde aftalt med Rikke at Ally skulle blive der, og hun ville passe godt på hende.☺ ;) Det var jo mors lille pus der skulle afleveres, og være der helt alene uden sin mor, eller de andre i flokken.

Det var nu nogle meget lange dage der ventede....

Først mandag eftermiddag ringede Rikke og fortalte at nu var det lykkedes. Vi håbede så de kunne parre igen en gang mere inden jeg skulle komme og hente hende. Tirsdag parrede de også igen, men dog uden at hænge sammen bagefter, onsdag ville Ally ikke vide af Cosmo mere, så torsdag hentede jeg en meget træt hund hjem igen.

Nu kunne vi så vente og vente igen, på om det nu var lykkedes. :)

På 18. dagen efter parringen var jeg første gang til dyrlægen og fik hende scannet, dyrlægen lovede ikke at kunne se noget så tidligt, men mente dog der var en god chance for at hun var drægtig, vi kunne se nogle meget små

"prikker". 0,7 cm.

Ugen efter, på 22. dagen, scannede vi igen, og her var dyrlægen helt sikker, hun er drægtig. :D

4 uger henne og 6 uger henne scannede vi igen... det var meget spændende. Den sidste gang kunne vi se galde-blære, blære, ryggraden og hjertebevægelser samt kranieomkredsen....

Dyrlægen tør ikke gætte på noget antal, det kan være meget svært, de kan ligge skjult bagved hinanden, eller det kan være den samme man ser to gange.

4 uger henne synes jeg ikke hun havde taget ret meget på, men 6 uger henne havde hun taget 2½ kg på og et par dage før fødslen havde hun taget 4 kg. på.

Jeg gik gradvist over til hvalpefoder, og forsøgte at fodre godt på hende. Men idet hun ikke er særlig madglad, var jeg lidt bekymret for om hun nu fik nok, så til sidst, fik hun blandet leverpostej i maden, noget jeg ellers aldrig gør... :P Jeg lavede også en masse små øvelser med hende for at lokke mad i hende, men til sidst gad hun ikke lave ret meget. Hun havde også tydeligt problemer med at bevæge sig... hun var bare så tyk. :)

Jeg stoppede med at træne agility med hende straks hun var parret, turde ikke risikere noget, men trænede en del lydighed i starten af perioden, til slut gad hun ikke noget.

1½ uge til fødslen Nu er hun blevet ret tyk og gider ikk rigtig noget mer.... går bare hen og lægger sig og passer sig selv... Godt hun ikke er gravid altid, det er godt nok kedeligt... :)

Men meget spændende, nu er der ikke lang tid tilbage.

Hun har fået hvalpe-kassen ind, men nej, :(den gider hun ikke og være i, de andre derimod, de vil gerne ligge der.....

Jeg har mærket liv og spark for første gang i går.... ti hi...

Det bliver nogle aktive agility-hunde, de hopper allerede rundt...

Fødslen

Så nærmede vi os endelig dagen, datoen kunne være fra lørdag den 5. jan til 7/8. jan. 08.

Jeg begyndte at tage temperatur på hende et par gange om dagen, et par dage før.

Fredag den 4. jan. var den faldet til under 37 gr. og dette skulle så være tegn

på at fødslen ville starte inden for et døgn... uh ha... nu var det spændende....

Ally lå bare.... sov, pustede lidt, sov, og var ikke interesseret i noget som helst. Ville heller ikk spise. I bogen stod der at de også kunne blive urolige, gå meget rundt og ville rede seng forskellige steder, men hun lå bare i kassen.

Heldigvis var hun begyndt at gå i kassen og lægge sig. På et tidspunkt skrabe hun lidt i tæppet, ellers pustede hun bare.

Jeg var sikker på det nok blev om natten, så jeg sad det meste af aftenen og kiggede til hende, og lænestolen ud ved kassen, også sad jeg der hele natten, småsov lidt, og vågnede op og havde drømt at fødslen var i gang, og jeg bare sov fra det hele, men nej... der skete ikk noget, hun sov også helt stille og roligt.

Lørdag pustede og stønnede hun så lidt mere, ville stadig ikk spise, og temperaturen steg lidt, et tegn på at fødslen snart ville komme.

Vi havde gjort det hele klar, ekstra tæpper, masser af klude, aviser, papirer og vægt, næsesuger osv.

Så ventede og ventede vi igen.... :)

Endelig henad middag begyndte hun at ændre adfærd, og begyndte at gispe anderledes og få nogle sammentrækninger, som viste sig at være veér. I bogen stod der at man ikke var i tvivl når presseveérne satte ind, men jeg havde nok en forestilling om hvordan det gør på mennesker, og så slemt er det jo altså ikke for hunde.

Pludselig var der en blæretingest at se, og den første hvalp var på vej ud... uh hvor spændende, synes den kørte lidt frem og tilbage et stykke tid, også kom den første, nøj den er stor udbrød både Natasha og jeg, jeg tog imod og hjalp hende lidt med at få foster hinden af, hun slikkede ren og bed navlestreng over og spiste det hele, lidt ulækkert at se på, men helt naturligt, og som om hun havde prøvet det før. Ikke længe efter var han klar til at lede efter "patte" og gik i gang med at sutte. Første fødte en blue merle han hund. Vi var lykkelige.

nr. 2 og 3 kom ret hurtigt efter hinanden, og smuttede hurtigt ud.

Så en lille ve' pause på knap en time, så gik hun igang igen.

nr. 4 kom også flot og hurtig klar, nr. 5 og 6 var som om de skulle nusses lidt mere før der kom gang i dem.

Så gik fødslen i stå, synes godt nok vi kunne mærke noget.... som om der var en mere, men der skete ikk mere.... Vi tog hende ud og lufte, løbe lidt frem og tilbage, gav hende noget at drikke og spise, Finn og Natasha mente

der var en mere, men nu lå hun på modsatte side end før, og man kunne ikke mærke noget, luftede hende igen, mærkede efter når hun stod op, nej kunne ikke mærke noget. Hun fik godt nok nogle svage sammentrækninger ind i mellem, men meget svage i forhold til under fødslen, så jeg gættede det var efterve'et....☐ Var ret sikker på der ikke kom flere....

Men så pludselig efter ca. 3,5 time råbte Natasha op: mor mor, skynd dig og kom, der kommer en mere.

Og rigtig nok, der stak pludselig nogle bagben ud. Jeg tog fat og hjalp den stakkels hvalp ud.... Og han var godt nok livløs, åhh nej er☐ den mon død? Vi rystede, svungede hovedet nedad, masserede, nev i nakken, og alt hvad der stod i bogen om hjælp, Ally slikkede og nussede og skubbede.... Forsøgte at suge med næse sugerør, men den duede ikk. :(

Langsomt kom der mere og mere liv i ham, og vi kunne ånde lettet op, foreløbig lykkedes det at få ham til at trække vejret og bevæge sig....

Vi synes så han var lidt for svag til at kunne sutte, søgte lidt men som om han ikke havde kræfter til at sutte, så vi valgte at give ham en lille smule mælkeerstatning på sprøjte, til lige at få ham igang. Det virkede... :D efter 1½ til 2 timer suttede han hos Ally, ligesom de andre....

Så det blev til 7 hvalpe, 4 tæver og 3 hanner, i mange forskellige farver. Lige hvad vi havde drømt om....

En kanon oplevelse.

Det er bare en ubeskrivelig oplevelse at have overværet sådan en fødsel. Hold da op... det havde jeg også glædet mig til og ventet på i mange år. Og hvor er de bare søde og nuttede. Tænk at man også skal af med dem en dag. Nej, jeg beholder jo altså den ene selv, men hvilken en? ?? De er jo så søde og flotte alle sammen....

Natten efter fødslen tilbragte jeg så igen i køkkenet, denne nat fik jeg dog lagt en madras på gulvet, også sov Ally og jeg ellers godt hele natten, nahh jeg var vågen nogle gange, der kom jo nogle lyde fra de små når de ikke kunne finde frem til maden....

Men det var rart at få sovet, jeg var godt nok træt oven på den oplevelse, og ondt i ryggen og benene af at have siddet der i kassen det meste af dagen... ti hi...

De første to dage var Ally ikke til at drive ud af kassen, måtte næsten trække hende ud i halsbånd for at få hende ud og tisse, og det gik stærkt, straks

stod hun ved døren og ville ind igen.

Først på 3. dagen, da hun så jeg tog tøj på for at gå ud og lufte de andre, så ville hun også med ud og gå.

Og hun tog sig en dejlig løbetur. Som om det lyste ud af hende: "Yes, nu kan jeg løbe og bevæge mig frit igen...".

Hun er en rigtig god mor, passer godt på dem, slikker og nusser, er meget forsigtig når hun lægger sig, kan ligge ned og spise og drikke, for ikke at forstyrre hvalpene, der ligger og dier....

De andre hunde må ikke nærme sig kassen, eller stå og kigge på dem.

Absolut heller ikke kattene.....

Hun reagerer ikke på at det er os der kigger eller rører ved dem, det må vi gerne.